La asociația sportivă Electromet

Cucerirea „Insignei de polisportiv“ — preocupare de seamă a tinerilor

Tovarășul Mihai Stănciulescu, secretarul consiliului asociației Electromet, de pe lîngă întreprinderea metalurgică „Precizia“ este un om care te cucerește chiar de cum faci cunoștință cu el. Dacă mai aduci vorba și despre sport, atunci — sigur — că te împrietenești cu el fără greutate.

L-am găsit deunăzi într-un atelier al întreprinderii, discutînd cu tovarășa Florica Moisescu, instructor al clubului Rapid. Prezența reporterului a constituit, se pare, pentru secretarul asociației Electromet, un stimulent în plus.

— Despre asociația noastră cred că se va vorbi și în viitor în termeni frumoși. Ne comasăm, zilele acestea, cu 3 întreprinderi. Vorba proverbului: unde-s... mai mulți, puterea crește. In primul rînd vrem să ne ocupăm și mai intens de organizarea concursurilor pentru Insigna de polisportiv.

— In legătură cu Insigna de polisportiv, ce s-a făcut pînă acum?

— Ne-am propus ca în anul 1964 să antrenăm pentru trecerea normelor 100 de tineri. La 23 August, în întreprinderea noastră erau 150 de sportivi care purtau pe piept Insigna de polisportiv. Ajustorii Petre Ion, Marin Brănișteanu, Ion Hărăbală, strungarii Florin Bratu, Gheorghe și Ion Ruse au fost printre primii care și-au trecut normele și care au primit insigna. De altfel, asociația noastră este fruntașă pe raionul Grivița Roșie în ceea ce privește organizarea concursurilor pentru cucerirea Insignei de polisportiv.

— Aveți, se pare, experiență în această privință. Cum ați reușit să vă îndepliniți și să depășiți angajamentul luat ?

— Asociația noastră nu are terenuri sportive proprii. Așa că am apelat la clubul Rapid, unde am găsit deplină înțelegere. Terenurile clubului ne-au stat la dispoziție ori de cîte ori am avut nevoie. S-a pus apoi problema mobilizării. Am avut, în această privință, unele greutăți, deoarece o bună parte dintre sportivii noștri sînt dispersați în unitățile „mașini de scris“, „mobilier metalic“, „centrală“, „piese auto“. Inaintea începerii primelor întreceri membrii consiliului au mers în aceste unități și au discutat cu responsabilii grupelor sportive. Cu sprijinul comuniștilor de aici s-a reușit ca numeroși muncitori din aceste unități să se prezinte la startul concursului. Aproape zilnic sportivii întreprinderii noastre au fost prezenți pe terenurile clubului Rapid. De la o zi la alta numărul celor care doreau să-și treacă normele creștea simțitor, astfel că înainte de 23 August am făcut cunoscut clubului numele celor 150 de tineri cu toate normele luate. Consiliul asociației Electromet a avut grijă să stimuleze pe tinerii care au răspuns chemării noastre. Deseori am adus în întreprindere filme cu caracter sportiv, am invitat sportivi fruntași în mijlocul muncitorilor și am distribuit sportivilor evidențiați bilete la manifestații sportive de amploare. Toate acestea au făcut ca în asociația nostră să se organizeze cu regularitate competiții sportive, iar numărul membrilor UCFS să ajungă în prezent la 900!

R. CALĂRAȘANU

Noi purtători ai Insignei de polisportiv la Calafat

Intrecerile pentru cucerirea Insignei de polisportiv atrag tot mai mulți tineri și tinere din orașul și raionul Calafat. In ultimul timp, peste 1200 de concurenți au reușit să treacă toate normele insignei. Iată în fotografie un grup de tinere de la asociația sportivă școlară „Lumina“ din orașul Calafat, exersînd programul de gimnastică prevăzut în regulamentul concursului pentru Insigna de polisportiv.

Un program competițional cît mai bogat

(Urmare din pag. 1)

5—7 sporturi — dintre care nu lipsește atletismul, — în celelalte raioane și orașe ale regiunii aceste competiții sînt organizate la cîte 2—3 ramuri sportive (vara — fotbal, iarna — șah și tenis de masă). Se pune deci problema unei intense munci de dezvoltare a acestor competiții, pentru organizarea lor la un număr sporit de ramuri sportive și — implicit — pentru cuprinderea unui număr cît mai mare de oameni ai muncii.

Anul acesta au fost organizate în regiunea noastră peste 2 800 de acțiuni turistice, care au cuprins aproximativ 200 000 de amatori ai drumeției. In această perioadă de toamnă, consiliile asociațiilor sportive se străduiesc să organizeze cît mai multe și mai atractive excursii turistice. Ne-am propus-ca pînă la sfîrșitul anului, alți peste 100 000 de oameni ai muncii să participe la excursii turistice.

La sate, forma competițională care s-a dovedit a fi cea mai adecvată o constituie „duminicile cultural-sportive“. Ele sînt o preocupare permanentă a consiliilor asociațiilor sportive. O mărturie a succesului de care se bucură aceste întreceri este numărul mare de „duminici cultural-sportive“ organizate în acest an: peste 11 000 la care, au participat peste 100 000 de locuitori ai satelor regiunii noastre. In raioanele Zalău, Dej și Gherla de multă popularitate se bucură și întrecerile pentru desemnarea „celui mai iute“ și „celui mai puternic“ tînăr din sat.

Muncind cu și mai multă intensitate, valorificînd bogata experiență dobîndită cu prilejul primei ediții a Spartachiadei republicane, colaborînd rodnic cu celelalte organizații obștești și de stat și folosind judicios entuziastul activ obștesc pe care-l avem, vom reuși să îndeplinim și să depășim sarcinile pe care partidul și guvernul le-au pus în fața mișcării noastre sportive.

Zece zile prin cabanele din Bucegi

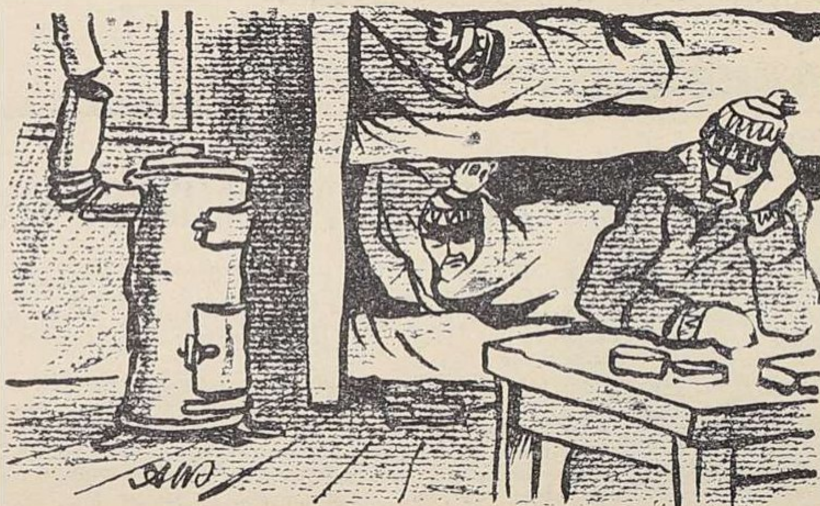
(Urmare din pag. 1)

condiții destul de bune. Cearșafurile curate, păturile ordonat așezate îți „spun“ că în persoana cabanierului, tov. Constantin Moiceanu, ai un om preocupat de odihna turiștilor. Remarcăm apoi bufetul bine asortat, la care întotdeauna găsești după cum ne declară turiștii cu „stagiu“, cîteva feluri de mîncare gătită, și încă cu gust! Drumul de mașină, terminat anul trecut, se face simțit din plin! Aci se aduce în mod frecvent bere proaspătă de la Azuga. I se poate reproșa însă tov. Moiceanu, faptul că spălătorul e neîngrijit, o oglindă e spartă, chiuvetele sînt astupate, iar pe jos e umezeală. Nu insistăm, întrucît, ținînd seama de înfățișarea generală a cabanei, sperăm că cele întîlnite au constituit ceva neobișnuit, un accident din ziua aceea.

● Auzisem de la diferiți turiști că toate ar fi bune la „Babele“ dacă n-ai întîlni pretutindeni, în preajma cabanei ori pe culoare, sticle goale, borcane, lăzi. Oricît am privit în jurul nostru, n-am descoperit nimic asemănător. Curățenie, ordine. Explicația e foarte simplă. In urma insistențelor cabanierului Ion Popa, a fost amenajată o magazie spațioasă, care „înghite“ toate ambalajele.

Și din punct de vedere alimentar situația este satisfăcătoare la cabana „Babele“. Bufetul oferă mîncăruri calde (10 feluri), precum și un sortiment bogat de gustări reci, încît nu poți face vreo deosebire față de orice bufet aflat în oraș. Impresionează apoi plăcut și buna funcționare a televizorului, care permite vizionarea programelor în condiții corespunzătoare. Este și aici un „bai“: numărul redus al tabelelor de marcaj. Lipsesc mai cu seamă cele care ar trebui să indice drumul înspre „Omul“.

Oricît de încercat turist ai fi, ajuns la cabana „Omul“ tot îți trebuie un scurt popas. Drepți să fim, ne-am fi așteptat ca în acest loc să găsim o cabană care, în ciuda greutăților de transport, să ne primească cu căldură. N-am putea spune că n-am găsit... căldură în mica sufragerie ori în cuvintele cabanierului, Neagu Radu. In rest însă cabana

dezamăgește profund. Ea se prezintă complet neîngrijită, cu pereții coșcoviți. În dormitoare întîlnești un frig tăios. Toate sobele sînt stricate, chiar și aceea din camera cabanierului. Jgheaburile care colectează apa pentru bazinul de spălat sînt ruginite și rupte. Insuși cabanierul este nemulțumit de starea de lucruri existentă, amintindu-ne că această cabană se află la intersecția tuturor drumurilor din Bucegi. L-am întrebat pe tov. Neagu dacă are la dispoziție o trusă medicală: „Nu ni s-a dat nimic...“ Și dacă se întîmplă vreun accident în preajma punctului turistic „Omul“, nimeni nu poate primi nici cel mai mic ajutor!

După un coboriș de o frumusețe rară, pe sub hornurile Mălăieștilor, iată-ne ajunși la cabana cu același nume. Cabanierul Mircea Mihai se agită ca argintul viu. Acum îl vezi la bufet, pentru ca peste puțin timp să-l întîlnești făcînd curățenie prin camere ori tăind lemne. Deși în general cabana este curată, totuși — în dormitoare — ar mai fi cîte ceva de făcut. Îi spunem părerea noastră. Ne explică: există un loc în schemă, dar nici pînă în prezent I.S.C. Predeal (în raza căreia se află cabana) n-a trimis o femeie de serviciu. Cabanierul este nevoit să se ocupe concomitent de prea multe, din care cauză există și deficiențe la capitolul curățenie. Și încă ceva: timpul rece reclamă verificarea urgentă și repararea sobelor, pentru a se putea face focul. De asemenea, trebuie completat marcajul pe drumul Mălăiești—Pichetul Roșu. Cablul de sprijin de la punctul denumit „La Prepeleag“ este rupt... de doi ani!

Despre cabana „Padina“ nu pot fi spuse decît cuvinte de laudă. Cabanele — deoarece sînt trei corpuri de clădire — sînt întreținute bine. Curățenia domnește peste tot. Ți-e mai mare dragul să înnoptezi aci. Bufetul îți oferă o gamă variată de mîncăruri calde și reci. Cei 16 ani de cînd tov. Ion Vila este cabanier se fac bine simțiți. Experiența sa, spiritul de răspundere pe care-l dovedește, exigența față de ceilalți tovarăși care muncesc aici dau roade frumoase, care credem că ar fi bine să fie cunoscute și de ceilalți cabanieri. Cuvintele înscrise în condica de sugestii la 7 septembrie de turistul Romanițan din București referitor la cabana „Padina“ exprimă perfect realitatea: *„Găzduire și masă excelente. Personalul îndatoritor. Curățenia exemplară“.*

De la „Padina“ am vrut să ajungem la cabana „Cheile Zănoagei“. Dar degeaba am căutat vreun semn de marcaj. Indicatoarele nu ne arată decît „Bolboci“ ori „Scropoasa“. Ne-am ambiționat. Auzisem doar că de vreo doi ani s-a dat în folosință turiștilor și această cabană. Și am pornit la drum. Am depășit Cheile Tătarului, am trecut mai departe de semnul care indica drumul spre cabana „Bolboci“ și peste o sută cincizeci de metri... însăși cabana „Cheile Zănoagei“, cu o capacitate de găzduire de peste o sută de persoane! De la cabanier, tov. Alexandru Simionescu, aflăm că această cabană este deschisă și iarna. Aci există mai multe feluri de mîncare caldă, precum și bufet rece. Dormitoarele sînt destul de îngrijite. Supărarea cea mare a cabanierului este însă aceea că numărul turiștilor este mult prea mic față de posibilitățile de cazare oferite de cabană. Și are dreptate! Păcat că o cabană situată într-un asemenea peisaj (Ialomicioara curge la aproximativ 30 de metri, în apropiere se află splendidele chei ale Zănoagei) nu este suficient popularizată. Iar marcajul...

In drumul nostru am mai vizitat și cabanele „Scropoasa“ (cabanier Virgil Stanciu) și „Bran“-Castel (cabanier Vasile Olteanu). Ambele cabane, bine întreținute, oferă turiștilor minunate condiții de odihnă. S-ar cuveni totuși să fie făcute cîteva observații:

— instalația sanitară de la cabana „Scropoasa“ ar trebui revăzută cu grijă. Apoi, ar fi binevenite pentru turiști, două trei bărci pe pitorescul lac „Scropoasa“;

— la cabana „Bran“-Castel se face tot mai simțită amenajarea unui loc de parcare pentru auto. De asemenea, acoperirea terasei cu material plastic este un lucru extrem de necesar.

ÎN LOC DE CONCLUZII:

După cum se poate constata, în activitatea cabanelor din masivul Bucegi există o seamă de aspecte pozitive: în general — aprovizionare bună, curățenie, ordine. Sperăm că deficiențele semnalate la unele cabane vor fi definitiv și urgent lichidate de către conducerea I.R.S.B.C. Sinaia. De altfel, atît tov. Ion Dinu, șeful serviciului cabane, cît și tov. ing. Octavian Munteanu, șeful serviciului tehnic din cadrul I.R.S.B.C. Sinaia s-au arătat gata să ia toate măsurile menite să îmbunătățească deservirea turiștilor în absolut toate cabanele din masivul Bucegi. Sperăm că aceste măsuri au și început să fie luate.

C. ROMAN

DIN POȘTA ZILEI

(Urmare din pag. 1)

știrea corespondenții noștri **G. Donciu** și **A. Ochea.** Ei ne informează că 18 „elevi“, selecționați dintre cei mai pasionați sportivi din satele raionului Caracal, au absolvit cursul de instructori sportivi. Cu toții au obținut numai calificative de „bine“ și „foarte bine“.

Tot pe această temă ne scrie și tov. **Al. Andronescu** din Onești. El consemnează în cîteva rînduri interesul cu care au urmat cursurile de instructori, găzduite de frumoasa stațiune Slănic Moldova, cei peste 70 de tineri din comunele și satele regiunii Bacău. În încheiere ne roagă să amintim numele profesorilor **Ion Rus** și **Lambru Bogdan** care nu au precupețit nici un efort pentru a pregăti cît mai temeinic pe viitorii instructori sportivi.

Într-o scrisoare sosită de la Baia Mare, **Vasile Săsăranu** ne informează că muncitorii de la uzina „1 Mai“ din localitate își amenajează în orele libere și cu ajutorul conducerii întreprinderii, o arenă de popice care în scurt timp va fi dată spre folosință.

Din comuna **Grivița, regiunea Galați,** am primit un plic expediat de tov. **G. Ștefănescu.** El ne aduce la cunoștință bogata activitate sportivă ce se desfășoară pe terenurile din această comună. **„Mai în fiecare după-amiază au loc pe terenurile de volei și handbal, antrenamente și concursuri la care participă tinerii colectiviști, pregătiți de profesorii de educație fizică Ion Diamandi și Nicolae Voinea“.**

De asemenea, tov. **Gheorghe Briotă** din Sf. Gheorghe ne informează că în aceste zile au loc numeroase concursuri pentru trecerea probelor **Insignei de polisportiv.** Pînă în prezent și-au îndeplinit toate normele cerute de regulament peste 4 000 de tineri. Cei mai mulți purtători ai Insignei de polisportiv aparțin asociațiilor **Textila** și **Progresul** din Sf. Gheorghe, **Avîntul Bolia, Agricultorul Anghelus, Inainte Aita** Seacă etc. Intrecerile pentru cucerirea Insignei continuă în toate asociațiile din raionul Sf. Gheorghe.